
Steingrímur J. Sigfússon (Indlæg)

Fru præsident. Jeg var på den session i København i 1988, hvor udenrigsministrene for første gang var med til Nordisk Råds session. Jeg sad ved siden af den norske udenrigsminister, som hed Thorvald Stoltenberg. Jeg har fulgt med i udviklingen i de 25 år, og udenrigs- og sikkerhedsspørgsmål er kommet stadig mere på vores dagsorden. Det er en udvikling, som vi har fortsat med behandlingen af det her forslag.

Reservationstekst nr. 2 er efter min mening et beskedent kompromis, som tager hensyn til de forskellige holdninger, som er kommet frem under behandlingen og debatten. Teksten henviser først og fremmest til international ret og FN's resolutioner samt tager udgangspunkt i tostatsløsningen, som alle nordiske statsministre i Stockholm erklærede at de støtter. På en pressekonference efter Stockholmsmøderne sagde Stefan Löfven: Vi er enige om, at vi ønsker en tostatsløsning mellem Israel og Palæstina.

Tostatsløsningen indebærer, at man på et eller andet tidspunkt anerkender et selvstændigt Palæstina. Det er jo en tostatsløsning, som man taler om, og der er der nordisk enighed. Hvorfor skal Nordisk Råd tage dette spørgsmål op? Der er tre argumenter. For det første er det den mest langvarige og alvorlige politiske krise i vor tid. For det andet ligger der her et forslag, som der skal tages stilling til – og det gør vi så på en demokratisk måde og gennem demokratiske processer. Og for det tredje har to af fem nordiske lande allerede anerkendt Palæstina – som sagt Island og nu Sverige.

Så det er på vores dagsorden og har været på vores dagsorden, og jeg

synes, det er på tide, at vi nu efter 3 år får en færdigbehandling.

Information

Talenummer

344

Type

Indlæg

Person

[Steingrímur J. Sigfússon](#)

Talerverole

Venstresocialistiske Grønne Gruppe

Dato

28.10.15 22:55